

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2009. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

„A válságot az evangéliumi és egyetemes értékekkel, a mértékletességgel és szolidaritással küzdhetjük le” – mondta a Szentatya 2009 első napján

Jézus születése Betlehemben kinyilatkoztatja, hogy Isten a szegénységet választotta maga számára, amikor eljött közénk. Az újszülött jászolban fekszik. Jézus szegényen akart születni, élni és meghalni. Miért? Liguri Szent Alfonz, az olaszok kedves karácsonyi énekének szerzője válaszol: „*Neked, ki a világ Teremtője vagy, hiányzik a takaró és a tűz, Ó, Uram, választott Kisded, mennyivel inkább szeretetre indít engem ez a szegénység, mivel téged a szeretet tett szegénnyé.*” Íme a válasz: Az irántunk való szeretet sarkallta Jézust nemcsak arra, hogy emberré legyen, válassza. Szent Pál ezt írta a *mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, gazdag volt, hogy szegénysége által ti* A pápa megmagyarázta, hogy van olyan nem akar, amely ellen küzdeni kell, mondja, az a szegénység, amely és a családok méltóságuk szerint élhessenek, az a szegénység, amely megsérti az igazságosságot és az egyenlőséget, és mint ilyen veszélyezteti a békés együttélést. Ide tartoznak a nem anyagi szegénységnek azok a formái, amelyeket a békeüzenet említ: a gazdag társadalmakban is jelen van a kisemmizettség, az erkölcsi és lelki nyomor. A pápa üzenetében a globalizáció távlatában, elődei nyomdokain haladva, rámutatott a szegénység világméretű csapásaira: járványos betegségek, a gyermekek szegénysége, az élelmezési válság, továbbá leleplezte az elfogadhatatlan egyre növekvő fegyverkezési versenyt.

hanem hogy a szegénységet korinthusiaknak (8,9): „*Ismeritek a hogy értetek szegénnyé lett, bár gazdagok legyetek.*”

szegénység, ínség, amelyet Isten amint a béke világnapi üzenet is megakadályozza, hogy a személyek

Egyrészt az Emberi jogok Egyetemes Nyilatkozatát ünneplik, másrészt növekszenek a katonai költségek, megsértve ezzel az ENSZ kartáját, amely szerint a minimálisra kellene csökkenteni azokat. Ezen kívül a globalizáció eltávolít bizonyos korlátokat, ugyanakkor újakat építhet, ezért a nemzetközi közösségnek és az egyes nemzeteknek ügyelniük kell a konfliktusok veszélyeire és megtartani a szolidaritás szintjét. Revideálni kellene a fejlődés uralkodó modelljét: a pénzügyi problémák közvetlen megoldásán túl szembe kell nézni a föld ökológiai problémáival, főleg pedig a kulturális és morális válsággal, amelynek szimptomái a világ minden részén világosan jelentkeznek.

XVI. Benedek röviden így foglalta össze a kivezető utat az emberiség jövője számára: hogy legyőzzük az átkos szegénységet, amely elnyom annyi embert, és mindenki békéjét fenyegeti, fel kell fedezni a mérsékletet és a szolidaritást, ezeket az evangéliumi és egyben egyetemes értékeket. Még konkrétabban csak úgy győzhetjük le a nyomort, ha a javak elosztásában követjük Szent Pál tanácsát: „*nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek pedig nyomorúságtok, hanem az egyenlőség szerint*” (2Kor 8, 13). A szegénység önmagában nem érték, hanem feltétele a szolidaritás megvalósításának. Homíliája végén a Szentatya Szűz Máriához, Isten Fia anyjához fohászkodott a békéért. Segítsen bennünket legyőzni a szegénységet és építeni az igazi békét, amely opus iustitiae, az igazságosság műve. Külön imádkozott az izraeli és palesztin népesség megbékéléséért, a gázai övezetben kitört tömeges erőszak megszűnéséért, a kis gázai plébániáért.

„Mondjuk Máriának: Megváltónk égi Édesanyja, kísérv bennünket a most kezdődő év során, és esd ki számunkra a béke ajándékát a Szentföld és az egész emberiség számára. Istennek Szent Anyja, könyörögj érettünk.

Ámen.”

Reményik Sándor:

Mi mindig búcsuzunk

Mondom néktek: mi mindig búcsuzunk.

Az éjtől reggel, a nappaltól este,

A színektől, ha szürke por belepte,

A csöndtől, mikor hang zavarta fel,

A hangtól, mikor csendbe halkul el,

Minden szótól, amit kimond a szánk,

Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,

Minden sebtől, mely fájt és égetett,

Minden képtől, mely belénk mélyedett,

Az álmainktól, mik nem teljesültek,

A lángjainktól, mik lassan kihűltek,

A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,

A kemény rögtől, min megállt a lábunk.

Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,

Mert minden csönd más, - minden könny, - vigasz,

Elfut a perc, az örök Idő várja,

Lelkünk, mint fehér kendő, leng utána,

Sokszor könnyünk se hull, szívünk se fáj.

Hidegen hagy az elhagyott táj, -

Hogy eltemettük: róla nem tudunk.

És mégis mondom néktek:

Valamitől mi mindig búcsuzunk.

Bizalom és remény

... és egy boldogabb új esztendőt! – kívánták többen is egymásnak néhány napja, kesernyés mosollyal. Amire a jó magyar pesszimizmus jegyében némi bólogatással, egyetértő hümmögéssel válaszolhattunk. Egy-egy ilyenféle kis mozzanat jól jelzi, hogy a legtöbben felemás érzésekkel tekintünk az eljövendő új év elébe. A borúlátásra természetesen minden okunk meg is van. Az év mindig áremelésekkel kezdődik, hozzá kell edződnie, hogy megint minden drágább lett, miközben mindenkinek van félnivalója. Az idők például a gyógyszerárak vagy a nyugdíj, a fiatalok a továbbtanulás és a pályakezdés nehézségei, a felnőtt korosztályok a bérek értékének csökkenése és a gazdasági válság nyomán fenyegető munkanélküliség miatt aggódhatnak. Az emberfaj ráadásul „sárkányfog-vetemény”: a világ számos térségében egymást ölik a népek, miközben milliók éheznek. Hazánk gyenge, a nemzet beteg és megosztott. Az emberek a mindennapok nyúgében fásultak és rosszkedvűek: hiányzanak a biztató jelek, a távlatok, a remény, hogy előrejutunk, hogy teljesülnek a vágyaink, hogy jobb lesz az életünk. Kétségesnek tűnik, vajon érdemes-e annyit erőlködni, dolgozni, ha nem jutunk előbbre. Egymással is türelmetlenek vagyunk, ingerülten beszélünk. Nem bízunk sem a jövőben, sem egymásban. A világ pedig minden erővel azon van, hogy az emberektől elvegye a reményt, a bizakodást – kizsigerelje, kihasználja majd eldobja őket. A reménytelenség, a kiúttalanság pedig sokakat a káros szenvedélyekbe, betegségekbe vagy éppen az öngyilkosságba taszít. A magára hagyott modern embernek nincs kapaszkodója.

PEDIG mindenkinek az életéhez, még a nem keresztény vagy nem hívő ember életéhez is hozzátartozik a remény és a bizalom. Bizalom a másik emberben és remény a saját életem értelmében és értékében. A hívő ember számára a remény ennél sokkal többet is jelent. Ha a hit a megváltottság bizonyossága, akkor **a remény a bizakodás abban, hogy újból és újból eljuthatunk ehhez a bizonyossághoz, Jézus Krisztushoz. Hogy Isten gyermekeiként benne bízhatunk, belé kapaszkodhatunk.** A reménynek nem véletlenül a horgony a jelképe. Számunkra a remény élő, mert az élő Istenhez kapcsol. Ahogy Péter apostol írja első levelében, az Atya „nagy irgalmasságával **élő reménységre szült újjá minket, Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által**” (1Pét 1,3).

Ezért minden borúlátás ellenére **van okunk reménykedni** a Krisztus születése utáni kettőezer-kilencedik esztendőben is...

A REMÉNY megértéséhez segítséget adhat néhány definíció is, amelyek különböző szempontból világítják meg e fogalom értelmét.

A REMÉNYSÉG bizalomteljes ráhagyatkozás a legfőbb jóra, aki minket üdvözíteni tud és akar; vakmerőség nélkül, de Isten irgalmában bízva életünknek az öröklét felé irányítottsága. *(Éneklő egyház)*

REMÉNY: 1. Bizalom, hit abban, hogy amit óhajtunk, az megvalósul. 2. Biztató kilátás, lehetőség. 3. A jövőbe vetett hit támaszának tekintett személy. *(Magyar Értelmező Kéziszótár)*

A REMÉNY az az isteni erény, amellyel Istentől kívánjuk és várjuk örök boldogságunkat, bizalmunkat Krisztus ígéreteibe vetjük, s a Szentlélek kegyelme segítségére támaszkodunk, hogy kiérdemeljük az örök boldogságot és megkapjuk a végső állhatatosság kegyelmét. *(A katolikus egyház katekizmusának kompendiuma)*

REMÉNYSÉG: A Szent Szellem egyik ajándéka (1Kor 13,13), nem pusztán vágyakozás és várakozás, hanem teljes bizalom és bizonyosság (Róm 15,13); Jézus Krisztus feltámadásán alapszik (1Kor 15,19). *(Bibliai nevek és fogalmak)*

Boldog Teréz anya imája:

Az Élet egyetlen esély - vedd komolyan!
Az Élet szépség - csodáld meg!
Az Élet boldogság - ízleld!
Az Élet álm - tedd valósággá!
Az Élet kihívás - fogadd el!
Az Élet kötelesség - teljesítsd!
Az Élet játék - játszd!
Az Élet érték - vigyázz rá!
Az Élet vagyon - használd fel!
Az Élet szeretet - add át magad!
Az Élet titok - fejtsd meg!
Az Élet ígéret - teljesítsd!
Az Élet szomorúság - győzd le!
Az Élet dal - énekeld!
Az Élet küzdelem - harcold meg!
Az Élet kaland - vállald!
Az Élet jutalom - érdemeld ki!
Az Élet élet - éljed!

Megkérdeztük híveinket...

... hogy mi jut eszükbe a remény szóról...

Nem csak az új esztendő kezdetére van szükségünk a reményre, hanem mindennapi életünkben is nagyon fontos. Híveinket arról kérdeztük, mi jut eszükbe erről a szóról...

–Eszembe jut a hit, remény szeretet felindítása, amit gyerekkoromban tanultam és ma is nagyon gyakran felidézek. Remélek az Istenben, hogy soha nem hagy el, mert hűséges, akkor sem, ha eltévelyedek. És mivel irgalmas is, remélhetem, hogy eltévelyedéseim ellenére hozzá jutok, elnyerhetem az örök életet. Az Isteni irgalom pedig a teljes búcsú magunkért való felajánlásával árad ránk, amire az egyház Szent Pál évében különleges lehetőségeket ad. (68 éves nagymama)

–Nekem a bizalom jut eszembe, mert az Istenbe vetett bizalmam a bennem élő remény alapja. Ha az Istenre tudok hagyatkozni teljesen, akkor a remény is él bennem, mert hiszem, hogy az Isten szeret, és jót akar. (21 éves lány)

–A remény az, aminek hallatán olyan dolgok jutnak eszembe, amik az embert éltetik és előre viszik, például a szerelem, a család, a barátok. (20 éves fiú)

Köszönjük minden válaszlónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

Reményik Sándor:

Mi mindig búcsúzunk

Mondom néktek: mi mindig búcsúzunk.
Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fájt és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihültek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk.
Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,
Mert minden csönd más, - minden könny,
- vigasz,
Elfut a perc, az örök Idő várja,
Lelkünk, mint fehér kendő, leng utána,
Sokszor könnyünk se hull, szívünk se fáj.
Hidegen hagy az elhagyott táj, -
Hogy eltemettük: róla nem tudunk.
És mégis mondom néktek:
Valamitől mi mindig búcsúzunk.

Újévi ajándékok vándortarisznyádba:

- néhány méter türelem
- egy marék bátorság
- egy doboz jókedv
- egy nagy csokor mosoly
- egy tükör, hogy lásd magad
- kenyér, hogy megoszthasd társaiddal
- egy tucat jó tanács, melyekkel másokon segíthetsz
- egy lámpa, a sötét éjszakákra
- egy csipetnyi só, hogy soha se légy ízetlen
- egy darab szappan, hogy lemosd ami nem rád való
- végül egy útikalauz.....

mely elvezet Betlehemtől a Kálváriáig
(Szenhelyi Molnár István)

Sértő Kálmán: Ú J É V R E

Elment az öreg év.	Egy a mi szent célunk,
Már nyomát se látni,	Sokasodni, lépni,
Friss újévbe léptünk	Jogos jogainkat
Szerencsét próbálni.	Nem sokáig kérni.
Szerencsét próbálni,	Megvetni alapját
Szebb napokat várni,	A nép jövőjének,
Magyar testvérekkel	Ne potyogjon többé
Egymásra találni...	Könnye a szemének...

Hosszú egy esztendő,
Akad munka benne,
Legyél messzi Isten
A segedelműnkre.
Harcolj a harcunkkal,
Mik majd lelohadnak,
Legyen végre kedve
Élni a magyarnak...

(Összetartás, 1938. december 31.)

Szomorú szívvel tudatjuk, **JELEN KATALIN** - egyházközségünk képviselőtestületének tagja -
69 éves korában 2009. január 1-én váratlan hirtelenséggel elhunyt.

Temetéséről később intézkednek.

Foglaljuk imáinkba!

A Magyar Szentek Plébánia évvégi beszámolója a 2008. évről

Esküvő:	2008	21 pár	/ 3-mal kevesebb, mint a tavaly /
Keresztelő:	2008	48	ebből 25 fiú és 23 lány /22-vel több mint tavaly/
Elsőáldozó:	2008	5	/ugyanannyi, mint tavaly/
Bérmálkozott:	2008	20 fő	(20 fő az Egyetemi Lelkészség)
Halottak:	2008	82 fő: ebből 45 férfi és 37 nő.	/ 16-tal kevesebb, mint tavaly/

Mindössze 26 fő részesült a szentségekben !!!

Ez nagyrészen a hozzátartozók felelőssége!!!

Ha valamivel még tudunk segíteni elhunyt szeretteinken, az nem a virág és a drága síremlékek, hanem az értük felajánlott ima és szentmise.

Az egyházközség területén kb. 14,000 ember él. Templomba illetve kápolnába vasárnaponként 900 – 950 fő jár. Ebből egyházi adót alig **300-an fizettek, 90-nel kevesebb, mint tavaly.** Gyakran még azok közül sem érzi mindenki szükségesnek az egyházi hozzájárulás fizetését, akik rendszeresen, vasárnapról vasárnapra itt vannak a templomban és részt vesznek a plébánia rendezvényein. Pedig a perselypénz az vajmi kevés ahhoz, hogy egy ekkora templom és plébánia kiadásait fedezni tudja.

A jövedelemadó **1%-ának** felajánlásából közel 650.000 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez 70.000 Ft-al kevesebb, mint az előző évben.

Hálásan köszönjük azok adományait, akik a kápolna vagy a templom fenntartásához, valamint az ifjúsági programokhoz adományaikkal hozzájárultak. Köszönjük azok munkáját is, akik a templom vagy a kápolna szebbé tételén egész évben fáradoztak. Köszönet a sekrestyés és a kántor áldozatos munkájáért, és a ministránsok oltárszolgálatáért, valamint az ifjúsági kórus működéséért. Köszönöm azok segítségét is, akik a templomkert szebbé tételében segítettek ebben az évben.

Sok szép program, rendezvény, hangverseny is volt a templomban ebben az évben. Köszönet a szervezőknek, különösen Dr Göblyös Péternek a hangversenyek lelkes szervezéséért, reméljük ezzel is gazdagítottuk híveink lelki élményét, bár meg kell jegyezni, hogy gyakran elég gyér volt az érdeklődés ezek után a színvonalas hangversenyek után.

Lopások száma valamelyest csökkent ebben az évben. De azért virágokat, vázákat, perselyekből pénzt idén is vittek el a templomból, illetve az urnatemetőből. Legtöbbször a perselyeket rongálták meg. Sokszor pusztá jelenlétünkkel is megtudjuk óvni közös értékeinket, azzal hogy napközben be-be nézünk a templomba, vagy az urnatemetőbe.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni. Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett !